

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Radi nabave sena!

V nedeljo ob 9. uri dopoldne se bo vršilo v prostorih »Gor. zveze« posvetovanje, kako začasno oskrbeti našega kmeta v goriški okolici in ajdovskem okraju s krmo za živino.

K temu posvetovanju so vabljeni vsi župani prizadetih občin, zastopniki ajdovske in goriške »Kmečke zveze«, odbor »Goriške zveze« ter naši državni in deželni poslanci.

Treba je, da zastopniki posameznih občin in »Kmečkih zvez« prineso seboj podatke o približnih potrebah sena in drugih krmil v svoji občini.

Ker je predmet posvetovanja silno važen za našega kmeta, upamo, da se vabljeni s potrebnim zanimanjem odzovejo temu vabilu!

„Kmečka zveza“
za goriško okolico.

Jeseniška slavnost.

Lep je bil predvčerajšnji dan na Jesenicah! Ogromne množice ljudstva pod ponosnimi prapori so manifestirale za slovensko, krščansko, ljudsko idejo. Sprejem in sprevod.

Na Jesenicah in Savi se je vilo v pozdrav gostom, katerih so razni vlaki pripeljali do 2000, številno zastav, dasi so nekateri nasprotniki zahrbtno agitirali po Jesenicah, naj na Jesenicah ne bo zastav. Blamirali so se. Ljubljanski posebni vlak je pripeljal do 550 gostov. Navdušeno so društva iz Kranjske pozdravila brate Korošce, Štajerce in Goričane, katerim so odkazala v sprevodu, ki se je urejeval pred kolodvorom, častno mesto na čelu „Zvezinih“ društev. Jeseniška dekleta so goste obsula s cvetjem. Od kolodvora se je razvil velikanski sprevod skozi Jesenice na Savo. Na čelu so korakali domači ognjegasci z zastavo, za njimi je prišel zastavonoša S. K. S. Z., obdan od vrlih moč v gorenjski narodni noši. To skupino je vodil državni poslanec gospod Fr. Demšar. Nato je prišla izvrstna jeseniška tovarniška godba, katere precizno sviranje pod vodstvom

gospoda Bernarda smo naravnost občudovali, nato je prišel zastavonoša šentvidske čitalnice s čestito trobojno zastavo, za njo pa čvrste čete telovadcev naših telovadnih odsekov, uniformirana rudarska deputacija iz Zagorja. Skupino drugih „Zvezinih“ društev je otvorila zastava „Bralnega društva“ iz Dobrne pri Celju. Pod to zastavo so korakale štajerske deputacije in drugi bratje iz Koroške. Došla goriška društva so korakala pod zastavami „Slovenskega katoliškega delavskega društva“ iz Gorice, društva „Skalnice“ iz Gorice in „Slovenskega katoliškega društva“ iz Mirna, nato pevsko društvo „Ljubljana“ s prekrasno svojo zastavo, katoliška rokodelska društva in druga naša izobraževalna in bralna društva s svojimi zastavami. Sprevod je zaključilo jeseniško delavstvo. Bil je to sprevod, kakršnega je malokdaj videti tudi v velikih mestih. Vsak, tudi nasprotnik, ki je videl ta sprevod, znak moči naše društvene organizacije, ga je občudoval. Zastav je bilo v sprevodu do 30.

Sv. maša.

Sprevod se je ustavil pri cerkvi na Savi, v kateri je podpredsednik S. K. S. Z., gospod Luka Smolnikar, daroval sv. mašo. Po sv. maši so se vse zastave uvrstile na čelo spreveda. S to velikansko skupino na čelu je množica navdušeno odkorakala pred novi „Delavski dom“, pred katerim je društva pozdravljala podpredsednik jeseniškega „Katoliškega delavskega društva“, gospod Krivec, ki je povdarjal, da hoče jeseniško delavstvo ostati zvesto domovini in katoliškonarodni ideji. Zahvaljeval se mu v imenu vseh društev državni poslanec gospod Jaklič, povdarjajoč radost, s katero so društva prihitela na Jesenice, ker vrlo in značajno delavstvo kaže, kaj se z močatostjo da doseči.

Zborovanje.

Sledilo je blagoslovljenje „Delavskega doma“ po č. g. župniku Zabukovcu, ki je v lepih besedah razvil pomen „Delavskega doma“ za delavsko organizacijo. Društveni pevski zbor je zapel pod vodstvom g. Savinškega mogočno pesem in novi „Delavski dom“ je bil izročen svojemu plemenitemu namenu.

Zborovanja v obširni dvorani no-

Jedva napoči zora, pa se zbirajo terice. In od jutra do večera morajo delati vedno v gostem prahu, ali zdi se, da jim to nič ne stori; vesele so, šaljivo se, nekoja tudi zapoje pesem — poje, ne, kriči, da bi se le slišal glas med tarenjem.

Tudi skupno pojejo pesmi, ali to še le kasneje, ko pride k njim stara begovica.

Ko mine poludne in se nakosi velika gosposka družina, in odidejo vsi na delo, ko je v koči vse tiho in ostane v njej samo stara begovca — tedaj odide v koč, kjer se tre lan. Stara je, jedva premika noge, oči jej ne vidijo več. Ko se pa pokaže pri vratih, sključena v dve gubi; zagrnjena z belo ruto na glavi — tedaj vse hkrati obmolknijo. Mahoma ustanejo terice trenje, dekleta pa smeh in šale.

Stara jim reče jedva slišno „dober dan, dekleta“, pa gre na svoje mesto v kot terilnice.

Tu sede na blazino, ki so jo bili poslali za njo in polagoma s trepetajočimi rokami razgrne belo ruto, odloži „feredžo“ (zavoji) pa si objame kolena z

vega „Delavskega doma“ je otvorila „Slovenska krščansko-socialna zveza“ s svojim letnim občnim zborom. Zborovanje je s kratkim nagovorom otvoril „Zvezin“ podpredsednik čast. g. Luka Smolnikar. Povdarjal je, da „Zveza“ s posebnim veseljem zboruje na Jesenicah, kjer so se naši somišljeniki v dolgoletni borbi utrdili v svojih nazorih, kakor malokje na Slovenskem. Prihiti smo med delavsko ljudstvo. Več kot govoriti je treba delati, zato takoj na resno delo.

Predsedstvo.

Predlaga med bučnim odobravanjem za predsednika zborovanja dr. Dermastia iz Gorice, za podpredsednike župnika g. Ražuna s Koroške, dr. Hohnjeca iz Maribora, akademika Česnika in Tula iz Trsta, obrtnika Jerneja Ložarja iz Ljubljane in Kregarja iz Št. Vida ter Jeriho iz Vevč, Vebra iz Jesenic, Cotiča iz Mirna, Putriha iz Trbovelj, Čatarja iz Ljubljane, Klepec Marijo in Marijo Manfredo iz Ljubljane ter Kodriča iz Dražgoš.

Za častne predsednike so bili izvoljeni vsi navzoči državni poslanci, t. j. Gostinčar, Pogačnik, Demšar in Jaklič.

Predsednik dr. Dermastia se zahvaljuje za izkazano mučast, pozdravi skupščinarje, navzoče deželne in državne poslance ter opozarja skupščino na cilje, ki jih krščansko-socialna organizacija zasleduje. Duševno hoče povzdigniti ljudstvo na višjo in vedno višjo stopinjo čimke, izboljšati njega gmotni položaj ter tako pripraviti tla za združeno Slovenijo! (Odobravanje.) Ne ločijo nas več hribi in vode, ni nas tu več koroških, primorskih, štajerskih Slovencev, ampak vsi smo eno, spojeni v S. K. S. Z. Niso Korošci nekaj čisto drugega kot mi, eno kulturno telo smo, ki hočemo uresničiti eno, verno Slovenijo! (Burno odobravanje.) V tem imenu vas pozdravljam!

O telovadbi.

Prvi je poročal g. I. Podlesnik o telovadbi ter opisal razvoj telovadnih odsekov, ki so se že sestavili v posameznih krajih. Povdarjal je pomen teh odsekov, medsebojno spoznavanje, dušna in telesna izobrazba, navajanje do varčevanja ter počena zabava. V Ljubljani se priredi celotedenski telovadni tečaj, dobil se bo stalni telovadni učitelj

rokama, vpre stare izpite oči v terice, ki se jedva vidijo v gosti prašni megli.

„No, delajte, delajte, hčerke!“ reče Turkinja jedva slišno.

Zdaj se dvigne tresk, da ti je bilo oglušiti. Devojke delajo marljivo, prah jih je vse oblepil, jedva gledajo skozi vprašene trepalnice, jedva dišejo v prahu — ali kaj se če, ko gre za — denar? Pač uboštvo!

Ali kaj pa išče bogata Ali-begovca vsed teh ubogih kaurkinj (kristjank)? Ali je prišla, da nadzoruje s svojimi slepimi očmi?

Dekleta so se jej izprva čudila; ali pozneje so izvedela, kako in kaj; stara sede v kot, pa jih gleda z izbuljenimi očmi, dasi jih ne vidi, ali jih čuje... Ni prihajala semkaj, da jih nadzoruje, ne da diha ta prah — prihajala je le radi njihovih pesmi, starih bolgarskih pesmi...

Sedla je Ali-begovica, pa samo spogledale so se in pomehal je šum teric in zadonela je pesem. Pele so različne pesmi: polagoma s tožnimi okreti so se vizale besede starih pesmi, pesmi junaških, hajduških...

in ustanovila „Zveza telovadnih odsekov s sedežem v Ljubljani.

Delovanje štajerske S. K. S. Z.

Poročilo štajerske slov. kršč. socialne zveze je podal njen podpredsednik dr. Josip Hohnjec. Govoril je o namenu „Zveze“, ki je izobrazba, omika in napredek slovenskega ljudstva. Odbor štajerske „S. K. S. Z.“ je sestavljen sledeče: Predsednik dr. Korošec, podpredsednik dr. Hohnjec, tajnik F. Leskovar, blagajnik F. Spindler.

Od 18.—21. februarja se je vršil poučni tečaj s sledečim sporedom:

Ponedeljek, 18. februarja predpoldne: Splošna načela krščanskega družboslovja. Zgodovina kmečkega stanu. Avstrijsko postavodilstvo in kmet. Popoldne: Avstrijska uprava in občina. Kmečko gibanje v raznih deželah. Alkoholizem. Torek, 18. februarja predpoldne: Naš kmečki program. Zadrugništvo. Razgovor in navodila. Popoldne: Knjigovodstvo. Društveni zakon. Nova volivna postava. Sreda, 20. februarja predpoldne: Vera in narodnost. Delavsko vprašanje in organizacija. Shodni zakon. Popoldne: Socialna demokracija na kmetih. Nauk o govorništvu. Govorniška vaja. Četrtek, 21. februarja predpoldne: Splošna organizacija.

Predavali so gosp. dr. Krek in g. Ivan Podlesnik iz Ljubljane, g. filozof Rožič iz Gradea, iz Maribora pa naslednji gospodje: dr. Hohnjec, dr. Korošec, dr. Kovačič, kanonik Matek, dr. Medved.

Udeležilo se je tečaja do 60 kmečkih mož in fantov. Govornik je končal s klicem: Živela trojna ideja vodnica, krščanska, slovenska in demokratična!

Poročilo o Koroški.

Za Koroško je poročal g. provizor Arnuš iz Poljubelja, ki je opisal dosežanje delo koroških narodnih delavcev.

V najnovejšem času je nekaj ljudi za mizo pri pivu in vinu iznašlo, kako bi se Koroška dala rešiti. To so ljudje, ki jih ljudstvo prav nič ne pozna in ki sami tudi nič ne poznajo ljudstva. Zadržali so s papirnatimi sabljami gonjo in hočejo svet preslepiti, kakor da bi Koroška bila že bogve kako globoko od li-

Izpele so eno, pa pomolčale, pa začele drugo. Solnce se je bližalo zatonu, lanišča so se jele zagrinjati v senco, a stara še sedi ter poslušala...

Devojke so nehale tretji, izpele so poslednjo pesem, ki je stari najbolj ugaljala. Z očmi, zatisnjenimi od truda je poslušala pesem, ki je vzbujala v njej spomin neke danjih lepih dni, ko je ona deklečevala...

II.

Koljeva Kristina je bila zala mladenka, prva v vasi. Nobena ni imela takih oči, pa tako črnih obočenih obrvi nad njimi. Nobena jej ni bila enaka glede ravne stasite postave, pa glede slavljevega glasu. Vsi so bili zaverovani v njo pri rajanju („horo“), pri selskih radovanjках je bila najmičnejša.

Snubili so jo zgodaj od raznih strani; bili so mladeniči lepi in bogati, ki bi jih bila vesela vsaka deklica. Ali Kristini ni obstalo oko na nobenem, in če je omenil oče kakega mladeniča, pa je Krista sklonila glavo in ni odgovorila ničar, samo stresnila se je strahu...

(Konec pride.)

LISTEK.

Poturčenka.

Bolgarski: A. Karima.

I.

R. je mala vasica v Macedoniji. Leži v sredi dolinice, po njej teče in se živopisno vije rečica in ta deli vas v gorenji in dolnji konec. Selo je bolgarsko; ali tudi mnogo Turkov je v njej in ne samo pravih Turkov, ampak tudi Pomakov (poturčeni Bolgarji) in vsi govore bolgarski.

Vaščani se žive večinoma s pride-lovanjem lana; po dolini se razprostirajo brezmejna „lanišča“ na obeh straneh reke, po nizkih holmih in se izgubljajo v daljavi.

Poletje je minulo in približala se je jesen, čas je za spravlanje lana. Eni ga ruvajo v laniščih, drugi ga godijo in sušijo v globokih sušilnicah, a tretji ga tarejo.

V eni najlepših turških hiš v gorenjem delu pri Ali-begu se zbira največ teric. Vsa dekleta v vasi rada gredo tret k Ali-begu, kajti stara Ali-begovica jim plačuje dobro, pa jih tudi lepo pogoštuje.

beralne rje razjedena! (Viharno odobravanje.)

Koroška — krščanska.

Jaz s tega mesta v imenu koroškega ljudstva in v imenu njega preogromne večine krščanskih voditeljev odločno protestiram proti takemu rovarjenju proti delavcem „S. L. S.“ ki nam iz Kranjske pridejo na pomoč v našem boju, katere smo mi za pomoč prosili in jo tudi vsikdar dobili! (Viharno odobravanje.) Odločno protestiram proti tistemu fantalinskemu pisarjenju, ki predstavlja svetu našo krščansko Koroško za tako poliberaljeno, da so neki ljudje kot čudež označili, da je dr. Lampe nedavno na Koroškem mogel nemoteno govoriti. (Klici ogorčenja.) Jaz pravim, da če bi se bil kateri upal takrat dr. Lampeta motiti, bi bili mi Korošci drugače govorili, našli bi namreč takemu liberalčku 25 na nečastiti del njegovega telesa! (Viharno odobravanje. Veselost.) Mi, Korošci, hočemo vaše pomoči, jo rabimo, je pričakujemo! Pridite v našo sredo, kedar koli vas pokličemo, pridite kadarkoli hočete! (Dolgotrajno ploskanje in pritrdjevanje.)

Predsednik dr. Dermastia se govorniku zahvaljuje in izvaja: [Na Koroškem je zdaj sfrčalo iz svojih gnezdišč nekaj črnih netopirjev, ki se med ljudi ne upajo, ampak mažejo papir, kamor pišejo svoje nesramnosti, podlosti, grdobijo. Izkušajo neumorno koroško duhovščino od narodnega dela izključiti. Toda ta gonja bo imela lepe in dobre posledice: Razjasnilo se bo de nebo tudi na Koroškem, premagana bo ondi smrtonosna letargija in zasijalo bo nad Koroškom novo solnce krščanskodemokratske ideje in prosvete! (Dolgotrajni živio-klici!)]

Goriška.

Nato poda predsednik sam poročilo o krščanskosocialni organizaciji na Goriškem. Spominja se nepozabnega rajnega dr. I. Pavlice, pravega Slovenca in demokrata, ki je jasno videl, kako goriško Slovenstvo hira in kako mu treba pomagati. On je prvi ustanovil prvo krščanskodemokratsko društvo na Goriškem: Katoliško delavsko društvo v Gorici. Vzrasla so taka društva tudi drugod; najdelavnejše, najmarljivejše pa je „Katol. delavsko izobraževalno društvo“ v Mirni. Vzklilo je pri nas iz naše organizacije že 30 krepkih društev. Pri tem organizatoričnem delu ne smem pozabiti brhkih naših žena, (Živio-klici) ki so se izkazale za najnavdušenejše agitatorice. Nedavno pa smo ustanovili v Gorici svojo samostojno K. S. Z. Odbor in predsedstvo sta porok, da bomo neumorno delali. Cilj naš je: K. s. misel zavladaj povsod po solnčni Goriški in nas privedi kmalu do naše edine, združene Slovenije. (Viharno odobravanje in ploskanje.)

Dr. Hohnjec pohvali nato tudi štajerske žene in posebno mladeniče, ki so se kot agitatorji pri zadnjih volitvah obnesli kakor vojščaki. Prosi g. Dermastijo, naj ponese predsedniku goriške K. S. Z. dr. Breclju pozdrave skupščinarjev.

Poročilo iz Trsta.

Tul iz Trsta pozdravi skupščinarje v imenu najnežnejše slovenske krščanskosocialne organizacije. Otvorili smo v smislu sklepov katoliškega shoda že drugo župnijsko knjižnico v Trstu in kmalu bomo še tretjo. Ustanovili smo „Slovensko katoliško izobraževalno društvo“. Imamo vzorni zavod sv. Nikolaja za varstvo neizkušenih deklet, ki tam dobivajo streho, kruha in služb. Letos smo otvorili „Marijin Dom“, kjer se dekleta v nedeljo bavijo z delom in se izobražujejo. Napreduje tudi moška in ženska Marijina družba. Z upom na pomoč od močne kranjske matere sklepa njena najmlajša hčerka s pristranim pozdravom. (Burna pohvala.)

Kranjsko.

Za Kranjsko in centralo je poročal g. Smolnikar. Podpredsednik „Zveze“ L. Smolnikar poroča deloma o o delovanju oddelka za Kranjsko, deloma centrale kot take.

Na Kranjskem živahno društveno gibanje prav nič ni prenehalo, v pretečenem letu je še precej napredovalo. Saj se je na novo ustanovilo 20 izobraževalnih društev, tako da je število društev na Kranjskem, organiziranih v „Zvezi“, doseglo pred kratkim število 115. Zlasti pa je „Zveza“ prevažen korak storila v ljudski izobrazbi naprej s tem, da je oskrbela ustanovitev telovadnih krožkov v naših izobraževalnih društvih za našo mladino. Prvi tak krožek se je ustanovil v Ljubljani, ki se krepko in veselo razvija; njemu so sledili krožki v Št. Vidu nad Ljubljano, v Jesenicah, v Trzinu in pripravljajo se po mnogih večjih krajih. Težko je že danes naprej povedati, kolike važnosti bo ta organizacija naše mladine v bodočnosti za naš narod, ki naj ga posnemajo druge krovine.

Odkar se je ustanovila posebna samostojna zveza za Štajersko in Goriško, gre delo nu društvenem polju veliko boljše in uspešnejše od rok, kakor je to dosedaj bilo mogoče. Želeli je, da tudi Koroška in Trst kmalu dobita svoji samostojni zvezi v veliko korist ondolnem društvenemu življenju. Trojno vidno znamenje ozke zveze v društveni organizaciji po naših pokrajinah pa naj ostane tudi v prihodnje. 1. „Društveni koledarček“, ki naj postane res glasilo vseh članov naših društev. 2. Vsakoletna skupščina, ki naj se vsako leto vrši na drugem kraju naše domovine. 3. Poseben odbor, ki naj bo centralno vodstvo vseh društev, organiziranih v naših zvezah in ki naj obstoji iz odbornikov po vseh slovenskih deželah.

Prvi del zborovanja je bil nato ob 1. uri popoldne zaključen, ob 2. uri popoldne se je nadaljevalo zborovanje ob ravno tako obilni udeležbi kot dopoldne. (Konec prih.)

Šola in izseljevanje.

(Iz učiteljskih krogov.)

Lep dokaz, kako Gabršček vse ve in zna podala nam je „Soča“ v torkovi številki. V uvodnem članku tega lista je dvignil Gabršček zopet svoj veliki bat in udaril po duhovščini, toda zadel s tem tudi učiteljstvo. Že v začetku članka se zaganja z vso silo v duhovski stan in pravi, da je vzrok izseljevanju našega ljudstva — čujte in strmite — duhovščina. Ker je že splošno znano, da ima Gabršček poseben apetit udrihati po tem stanu, opustimo za danes odgovor na te napade in odgovarjamo na članek, le kolikor isti tangira učiteljstvo.

Pregovor: „Si tacuisses, philosophus mansisses“ je v tem slučaju za Gabrščka v vsem svojem pomenu na mestu. Z omenjenim člankom je namreč dokazal, da se zanima za učiteljstvo le toliko, kolikor nese to kaj dobička njegovi politiki, podal je verno sliko, da se briga za ta stan le toliko, kolikor ga rabi za svojo agitacijo in povedal javnosti, da mu je učiteljski kruh, katerega je sam pred leti užival, tako zasmrdel, da mu ni zanj nič več mar. Saj se mu pa tega tudi ne sme zameriti, ko mu „Libreria goriziana“ ter „Kiosk in Miramare von A. Gabršček“ več neseta kot učiteljska plača.

Toda snuje se novo učiteljsko društvo in Gabršček je dobro začutil, da mu utegne marsikateri nezadovoljni učitelj obrniti hrbet, zato pa je sklenil navidezno pobožati in pohvaliti svoje „dobre“, s tem, da jih je malce potegnil. Marsikaj bi bili pričakovali, toda take nesramnosti pa vendar še ne. Isti Gabršček, v čegar službi je nekaj učiteljev bi se moral že iz hvaležnosti radi brezštevilnih dobrot, ki mu jih je učiteljstvo izkazalo vsaj nekaj zanimati za njegov stan. Tu pa začne kar hvaliti neko stvar, glede katere obstoja še med učiteljstvom preporno vprašanje in slika javnosti učitelje kot ne-pedagoge in slabe metodike. Kaj neki pravijo k temu oni gg. učitelji kateri so njegovi politični somišljeniki. Menda nima Gabršček do njih še take moči, da bodo morali tudi vstrogo šolskih stvarih plesati po njegovem taktu.

Nad našimi šolskimi čitankami so se spodtkali skoro vsi referenti pri uradnih učiteljskih konferencah in čitanke so bile večkrat predmet živahne debate, pri katerih je ogromno število učiteljev obsodilo čitanke kot neprimerne in pomanjkljive. Te pri uradnih konferencah izrečene sodbe so pa izjavili učitelji kot izkušeni pedagogi in dobri metodiki. To je povdarjala tudi „Gorica“ v onem članku. Nasprotno trditve so pa le blazna utopija ljudi, ki hočejo ubiti ljudstvo v glavo, da ne vedo naši učitelji, kako čtivo mora nuditi čitanka šolski mladini. Tako potegaje toraj Gabršček svoje učitelje — pristase! Sodba, ki so jo oni izrekli, mora postati ničeva, le da je potem možno njemu pisati in hujskati v „Soči“ kakor se mu ljubi.

Dopisi.

Iz Rihemberga. — Dopis v „Soči“ 22. avg. t. l. je od prvega do zadnjega stavka grda laž, zavijanje in zlobno podtikanje. — Nikdar se nisem izrazil „da bi se rad iznebil Poniževega orgljanja“. Oglasi se, kdor to trdi, in opraviči bodeva imela v sodnji. — Svojo zadnjo izjavo nepremenjeno vzdržujem. In še enkrat zatrjujem: Res je g. Poniž prostovoljno proti moji volji napovedal odpoved v avgustu 1906.; res sem ga jaz odkrito prosil, naj vzdrži orgljanje vsaj še eno leto; res je g. Poniž opetovano povdaril meni in drugim: „Ne morem več orgljati radi oddaljenega stanovanja in ker je v tesni cerkvi prevroče, še te mesece orgljam le, da Vam ustrezem g. župnik“. Iste besede je parkrat s povdarkom ponovila njegova gospa v župnišču, tako da sem jaz gospe Ponževi rekel „jaz se bojim g. Poniža več s prošnjo nadlegovati in siliti, hvaležen sem mu za te mesece“.

Moj namen je bil in je vzorno cerkveno petje in orgljanje po navodilu cerkvene oblasti. To vedo dobro gg. duhovni sobratje in gg. učitelji, s kterimi sem in še občujem. Ker mi vedno ponujate domačega učitelja, vedite, da meni ponudbe ni podal. In tudi ko bi jo bil podal, orgljanja bi mu nikdar ne bil izročil iz jednostavnega vzroka, ker nima pojma o cerkvenem orgljanju in petju. To je pokazal v prejšnji službi v kteri je napravilo njegovo petje neznosne razmere med duhovnom in ljudstvom — kakoršne hočete napraviti Vi tukaj v Rihembergu — tako da je moralo zadevo sprejeti dekanstvo in škofijstvo. — O tem lahko govori g. kurat Št. Valentinčič. Druzega organista v Rihembergu jaz ne poznam.

V posojilnici nisem jaz najmanj gospodar. Tu ukaže odbor, v kterem pa jaz nisem. Jaz imam sicer vse delo, a le pri knjigah. Izvršujem le to, kar določi odbor, druzega nič. Ako odbor izroča zunanja dela organistu, je to njegova stvar, samo da organist ne zanemarija svoje službe.

Res sem bil 8. t. m. pri g. Ponižu, a le kake 3/4 ure, ne dve uri. Izrazil sem mu, naj on objavi resnico glede njegove odpovedi, a ni hotel, češ da v liste ne da svojega imena; pač pa je priznal vse za resnico, kar sem jaz v zadnjem dopisu objavil, pripravljen, da ustmeno vsakemu to pove. Olkod tako napačna informacija glede mojega sestanka pri g. Ponižu, ko smo bili v zaprti sobi samo jaz, g. Poniž in njegova gospa?! — Vaše namigavanje, g. dopisnik, da je g. Poniž proti meni, me ne straši. Do sedaj sem prepričan, da g. Poniž ne reže na dve strani. V nasprotnem slučaju vedite, da me to niti za las ne premakne iz dose-danjega stališča in najmanj omaja upanje do vspešnega delovanja.

Pomilujem, da je sploh znano in se sploh govori, da bljuvanje v listih proti meni prihaja večinoma iz peres tukajšnjega učiteljstva. Ker so dopisi deloma s podpisom in imam jaz za to trditev tudi pismene dokaze, vprašam sl. c. kr. glavarstvo oz. c. kr. o.š.svet, je li ste zato poslali v rihenberško občino učiteljstvo, da hujska po listih ljudstvo proti

župniku, da hujska ljudstvo proti popravi župnišča, gradbi uže 70 let zaželjene in prepotrebne nove cerkve, da javno hujskajočim namenom graja strogo dolžnostne stanovske ukrepe župnikove, ter da tako spravlja ljudstvo s šolskimi otroci vred v nezaupanje in spor do župnika! — S tem pozivom končam v tej zadevi svoje izjave — trezni čitatelji si vstvarijo svojo sodbo glede naših razmer.

V Rihembergu, 26. avg. 1907.

Jos. Strancar,
župnik.

Politični pregled.

Maroko.

O maroških bojih se poroča, da so se Francozi morali že enkrat umakniti. Španski vojaki se bojov ne udeležujejo; a se sicer vedo pošteno in lepo, kar se o Francozih ne more trditi.

Tittoni.

Laški zunanji minister se je mudil te dni v Lšlu. Bil je sprejet od cesarja v avdijenci. Včeraj zjutraj se je z avtomobilom odpeljal na Solnograško.

Novice.

Vpisovanje v obrtno-nadaljevalno šolo v „Šolskem Domu“. — Obrtni in trgovski vajenci, ki so dovršili ljudsko šolo, vpisovali se bodo v obrtno-nadaljevalno šolo od 9. ure najprej dne 15. septembra in 16. septembra ob 5. uri popoldne. Opozarjamo dotične gg. mojstre, oziroma roditelje, da preskrbe, da se njih vajenci pravočasno vpišejo, ker je število obrtnih učencev omejeno in bili bi prisiljeni take zavriniti, ki bi se kasneje oglasili brez utemeljenega vzroka. Da je obrtna-nadaljevalna šola slehernemu mlademu rokodelcu prepotrebna, pač ni treba dokazovati. O tem se lahko prepriča vsak še tako malo izobražen; zato pričakujemo, da bodo gg. mojstri, ne le vpisali svoje vajence, ampak da bodo tudi skrbeli, da bodo vajenci vedno in točno hodili v šolo, ker le od nepretrgane in redne hoje v šolo je pričakovati vspešnega napredka. Napreduje se le na podlagi znanosti. 15. in 16. septembra uvrstili se bodo po zmožnosti v razrede oni učenci, ki se vpišejo na novič v to šolo. 18. septembra prične reden pouk.

Otroški vrtec društva „Šolski Dom“ v ulici sv. Klare št. 4, Podkapelo št. 1 in v „Malem Domu“ se odpro 1. septembra. Od tega dne dalje se bodo sprejemali zdravi otroci od 3—6 leta v zabavišča, kjer so otroci pod varstvom skrbnih vrtnaric, ter se uče tega, kar želi vsaka skbna mati svojemu otroku.

„Kmetov prijatelj“ na delu. Velika dobrota za naše vinogradnike je v tem, da je država in dežela določila in daje brezobrestna posojila za obnovitev vinogradov. Z velikim veseljem posega ljudstvo po tej dobroti, v vedno večjem številu se oglašajo posestniki za ta posojila. Žal, da se prošnje za posojila tako kasno rešujejo! O tem se je mnogo govorilo in pisalo; vendar se zdi, da pravi vzrok končno le pride na dan. Neki poseben slučaj nam namreč navdaja to misel. Iz neke občine nam je znan ta-le slučaj: Oglasilo se je mnogo posestnikov pri svojem županstvu ter isto naprosilo, da jim napravi tozadevne prošnje. Županstvo je prosilo c. kr. okr. glavarstvo, da mu dpošlje potrebno število dotičnih tiskovin. Preteklo je 14 dni, a tiskovin še ni bilo. Županstvo je ponovilo svojo prošnjo za odpošiljatev tiskovin. Preteklo je 2 meseca, a od glavarstva niso došle tiskovine, niti kak odgovor. Posestniki čakajo na prošnje, županstvo čaka na tiskovine in dobrota brezobrestnih postaja iluzorična. Kje tiči vzrok temu?

Že pretečena leta se je pisalo v časopisih in govorilo v našem deželnem zboru. Vselej smo slišali trditve, da naši poslanci so se hvalevredno trudili za rešitev prošenj. Tudi visoko namestništvo

je trdilo, da ne zadržuje rešitve in deželni odbor je baje tudi redno reševal iste. Tako ostaja vprašanje, kje tiči vzrok, še vedno nerešeno. Zgoraj navedeni slučaj nam daje migljaj, da gospodje referenti pri prvi politični inštanci, so vzrok, da rešitve zastajajo.

Vsaj o goriškem glavarstvu bi kaj takega ne bilo pričakovati, kajti referent v tej zadevi je znani „prijatelj“ kmetov, voditelj agrarcev in kandidat za državni zbor g. Ant. Štrekelj. On je ob času volitev na lepake dal tiskati, da je sovražnik kmetov, kdor ne voli — njega. Sedaj se pa govori po deželi, da je on tisti referent, ki zavlačuje rešitve za brezobrestna posojila, da on je tisti, kateri ovira prošnje s tem, da ne dopušča pravočasno naprošenih tiskovin in vrh tega tisti, ki v zvezi s svojim sorodnikom drž. poslancem Lojzetom dela na to, da se prošnje izrečno vinogradnikov iz okolice in Vipavskega ne rešujejo pravočasno. To zadevo bomo še zasledovali in odkrili svoj čas „prijateljstvo“ Anteja do našega kmeta.

„Gorica“ brani Pitacca! Čujte! Kdo to pravi? Čisto verodostojen mož, ki sovraži vsako laž, gospod Andrej Gabršček. A, če on pravi kaj takega o „Gorici“, bo pa že res; saj njemu je denar — pardon — zlata resnica čez vse! „Soča“ je napadla prof. Pitacca in mu očitala stvari, ki so jako hude in če resnične tudi dovolj značilne, ker Pitacco je c. kr. profesor. Pitacco pa je poslal „Soči“ popravek, „Soča“ ga je sprejela in molčala. Vse slovensko časopisje se je svoj čas bavilo s Pitaccem, tudi mi smo ga napadli; nam torej niti na misel ne pride, braniti tega laškega profesorja. A konstatirali smo le, da je „Soča“ na Pitaccov popravek molčala ter smo ta molk obsodili, ker je obsodbe vreden. Na tako notico so vedeli pri „Soči“, da dobe popravek. Vedeti so morali tudi, ali bo mogoče vzdržati trditve ali ne. Na popravek niso odgovorili, kar znači, da so dali Pitaccu pravo. Pitacco je sedaj opran bolj ko kedaj prej in stališče tega nepriljubljenega laškega profesorja tembolj utrjeno. Kaj pravijo k temu slovenski dijaki? Takih obdolžitev pošten list lahkomiseljno ne daje v svet, predno jih ne more dokazati. Če jih more dokazati, ne sme molčati, ker sicer notica napadenemu le koristi, kar se je zgodilo sedaj na škodo slovenskim dijakom in Slovencem sploh. To smo hoteli povedati. Morda pa je On zato molčal, ker ve, da je molčanje večkrat tudi pravo zlato? Tudi vzrok!

„Krojaška zadruga“ dela Gabrščeku silne preglavice. Rad bi jo uničil; a vkljub njegovi jezi, zadruga dobro uspeva. Vkljub vsej svoji iznajdljivosti ji ne more očitati drugega, kakor, češ, da je „laška botega“. Ne bomo se prepirali s „Sočo“, kdo je boljši Slovenec, ali poslovodja „Zadruga“ g. Hribar, ali ljubitelj trojezičnih napisov Andrej Gabršček. Konstatiramo le, da se je zlagala „Soča“, ko pravi, da je „Krojaška zadruga“ oddala mizarska dela v Montovi hiši Lahu. Mizar, ki ondi dela, je mizar Bavcon; a delo mu je oddal Mont. Les je oddal Goljevšček, železnino Konjedic in Zajec, zidarska dela izvršuje g. Mozečič. Tudi ni res, da bi tista dela bila vredna 1000 K; ampak bo le par sto kron, ker je treba dejati v pod le nove parkete. To je resnica! Resnicoljubna „Soča“ bo krivico gotovo rada popravila.

Kri pije „Krojaška zadruga“ slovenskim krojačem v Gorici. Tako je saj povedal neki „slovenski krojač“ v zadnji „Soči“. Prosimo vse one krojače, ki jim je ta zadruga že izpila kri, naj nam to naznanijo. Morda za kako tako žrtev ve g. Poveraj? Toliko v ponižno vprašanje!

Razpisana služba učitelja. — Iz Črnič se nam piše: V Črnicah je razpisana služba nadučitelja. Kakor čujemo, nameravajo mnogi učitelji prositi za to službo. Tukajšno ljudstvo je vernic in spoštuje cerkvene naprave; za to tudi vsi pričakujemo in zahtevamo, da se

višja šolska oblast ozira na naše želje ter nam pošlje za nadučitelja moža, ki bo z ljudstvom v edinosti deloval v svojem delokrogu. Odločno pa vse ljudstvo že sedaj protestira proti temu, da bi se v Črnicah nastavil znani liberalni hujšak, ki se baje mnogo trudi za to službo! Liberalec naj ostane pri liberalcih!

Seno! — Na našo tozadevno notico, glede sena, smo izvedeli, da ima več vagonov lepega prešanega sena za konje in tudi za goved g. Jakob Žuraj, lesotržec in trgovec z deželnimi pridelki, Sv. Duha - Loče pri Poljčanah, Štajersko. Obrniti se je torej za sedaj nanj.

O jeseniški slavnosti bi bili kaj radi že danes prinesli celotno poročilo; a nam vsled občutnega pomanjkanja prostora to ni bilo mogoče. Za danes prinašamo prvi del z dopoldanskim zborovanjem. V soboto konec!

Slovensko šolsko vprašanje v Trstu. — Odlični rodoljub iz Trsta nam piše o tem vprašanju še sledeče, kar tudi priobčujemo, akoravno je „Edinost“ zaradi prve notice padla s kolom po nas! Dopis se glasi:

Na nemških ljudskih šolah niso sprejeli vseh slovenskih otrok. „Edinost“ poroča, da so na teh nemških ljudskih šolah odrekli pismeno kakim 50 slovenskim roditeljem sprejem v prvi razred razred nemških ljudskih šol. Dr. Gregorin je priobčil večkrat v „Edinosti“ na prvem mestu debelotiskan poziv do teh starišev, naj se zglase pri njem v pisarni z onimi pisanimi odloki, katere je poslal na Dunaj dr. Rybař-u. Dr. Rybař je šel k ministru, ministri so se čudili dr. Rybař-u in so obljubili, da ti slovenski otroci bodo sprejeti v prvi razred nemških ljudskih šol. Tako je pisala „Edinost“, to smo poročali mi zadnjič, in danes smo ponovili to, kar je pisala „Edinost“ sama, ker hočemo dokazati nekaj, kar bo di gospodom pri „Edinosti“ všeč ali ne.

Že dejstvo, da se je minister čudil dr. Rybař-u govori nam dovolj jasno. Ministru na Dunaju je znano, da so volili dr. Rybařa, slovenski volilci, da je torej dr. Rybař slovenski poslanec, da se potegujejo slovenski poslanci za slovenske šole, za slovenske koristi. Kako naj bi se torej ne čudil minister dr. Rybař, ko prihaja ta poslanec k njemu in zahteva prostora za kakih 50 slovenskih otrok v nemških ljudskih šolah? „Edinost“ vendar ne bo trdila sedaj, da se Rybař potegoval za slovenske šole, ako je prosil ministra, naj naredi prostora v nemških šolah za slovenske otroke, kakor tudi, naj se nikar ne čudi sedaj niti ona, ako se je minister čudil, da se poteguje slovenski poslanec za razširjenje nemških šol v Trstu. „Edinost“ poroča, da je minister obljubil, da bo ugodil Rybařu, da bodo slovenski otroci sprejeti v nemške šole. Ako torej ni bilo prostora za 50 slovenskih otrok v sedaj obstoječih prvih razredih na nemških ljudskih šolah, treba bo pripraviti tem slovenskim otrok prostora, kar bo pa mogoče le na ta način, da se odpre zraven že sedaj obstoječih razredov še druge razrede, ali pa da se sezida v Trstu še tretja nemška ljudska šola. Ako se pa dr. Rybař poteguje za razširjenje nemških šol v Trstu, ako se poteguje za to, da bodo mogle nemške šole sprejemati vse slovenske otroke, ako prisili torej on vlado, da odpre zraven že sedaj obstoječih 6 razredov na nemških ljudskih šolah še sedmi ali osmi razred, pravi se vendar to širiti in potegovati se za — nemške koristi in popolnoma jasno mora biti vsakomur, zakaj se je čudil slovenskemu poslancu — ministru!

Da bo vse še jasnejše malo primeri: V prvo nemško gimnazijo bi ne sprejeli 50 slovenskih dijakov. „Gorica“ bi zbrala gradivo, poslala bi ga poslancem na Dunaj, dr. Gregorčič bi zahteval od ministra, naj odpre še en razred na nemški gimnaziji. Ponavljamo, ako bi bil dr. Gregorčič kaj takega storil, bi bil v očeh „Edinosti“ tako črna izdajica, kakor se ne najde takih. Ker pa dr. Gre-

gorčič ni izdajica, potegoval se je vedno za slovenske ljudske in srednje šole ne le v Gorici — ampak na Slovenskem sploh in v slučaju, da bi ne bilo prostora za 50 slovenskih dijakov, zahteval bi bil slovenske, ne pa nemške šole.

„Edinost“ nam je torej priča, da slovenski poslanec berači okoli ministrov v Trstu nemške ljudske šole. Radovedni smo le, kako stališče zavzame sedaj v tem vprašanju „Jugoslovanski klub“, v katerem sedi tudi dr. Rybař. Jeli postopal dr. Rybař soglasno s členi kluba, ko se je potegoval za nemške ljudske šole v Trstu? To vse mora sedaj klub pojasniti. Ako bo pa „Jugoslovanski klub“ molčal ob tako važnem vprašanju, kaj tedaj? Nam morda pa utegne klub pojasniti, če ima dr. Rybař morda kake skrivne dogovore, da se vsled teh poteguje za nemške šole? Luč, luč!!

Kake so one nemške šole, za katere se poteguje dr. Rybař, o tem pa prihodnjič.

Cesar v Celovcu. — Cesar se pripelje v Celovec 4. septembra ob 4. uri popoldne.

— Za srečolov v korist „Šolskemu Domu“ je darovala gospa Franciška Gril, stekleno garnituro, in sicer: Podčasnice, 1 krasno steklenico, in 6 enakih čaš.

— V pomislek! — Pišejo nam iz Hribov: Pred časom smo čitali, da je cesta od Grgarja čez Vrh in do Kala in do Avč potrjena. K stroškom bo pripeljala vlada 60%. Pa ta črta ni popolna. Potrebno se nam zdi in prosimo merodajne kroge, da se ta cesta potegne od Kala skozi Lom do Sv. Lucije, ker že lega dotičnega kraja tako kaže. Če se cesta dogradi samo do Kala in Avč, bi vstrezala le polovici tukajšnih posestnikov; drugi bi ostali brez potrebne ceste. V tolminskem in kanalskem Lomu je veliko posestnikov davko plačevalcev, a kraj ima zelo slabe poti. Človeku se mora pri sedanjih razmerah živina in ljudje smiliti, ki toliko trpijo radi slabih poti. Umestno in prepotrebno se nam toraj zdi, da se cesta gradi od Grgarja čez Vrh, Kal, Lom, do Sv. Lucije. Toliko v pomislek merodajnim krogom. Hribovci.

— Premogovne žile so našli na Vipavskem pri izkopavanju nekega vodnjaka.

— Premog se podraži. — Židovski premogarski baroni naznanjajo, da s 1. septembrom podraže premog.

x Vojak zmrznil na vojaških vajah. — Pri vojaških vajah v Dolomitih je vojake presenetil snežni vihar. Ko so vojaki dospeli v Kortino, je manjkalo pet mož. Dva moža sta ponoči došla v Kortino, enega so našli zmrznjenega, dva sta pa zašla preko italijanske meje, kjer so ju aretirali in odvedli v Beluno.

x Dr. Lueger se je vrnil iz Brik-sena na Dunaj.

x Ruski revolucionar, voditelj upornih mornarjev na „Potemkinu“, je bil prijet v Odesi. Bil je v Ameriki in se je sedaj vrnil v Odeso, da bi tu širil revolucijo.

x Volitve v rusko dūmo bodo 28. oktobra.

x Prestolonaslednik bo vladal pod imenom Franc Jožef II. — „Buda-pesti Naplo“ prinaša z dne 20. avgusta senzacionalno vest, da bo prestolonaslednik, ako pride na prestol, vladal pod imenom Franc Jožef II.

x Poljski notranji uradni jezik pri gališkem orožništvu. — Gališko namestništvo je izdalo naredbo na orožniške poveljnike, glasom katere se mora pri uradnih objavah in javljanjih mesto nemščine rabiti poljščina. Nemški jezik ostane v rabi le v občevaranju med poveljstvi. To je uspeh poljskega kluba. — Skrajni čas bi bil, da se izpodrine tudi iz naših orožniških poveljstev in postaj uradna nemščina, ki se tu brez potrebe — kakor dokazuje naredba gališkega namestništva, šopiri.

Gospodarske vesti.

g Cena grozdju žlahtnine in portugalke je sedaj na goriškem trgu od 20 do 24 vin. kg. Neki posestnik, ki je pripeljal 8 q grozdja na goriški trg v mnenju, da ga dobro proda, a se mu je ponujalo za nje samo to ceno, naložil ga je na železnico ter peljal v Celovec. Tu ga je prodal po 40 v kg. Ker stane vožnja približno le 2 K za q, se mu je ta pot dobro izplačala. Morda ga bo kedo drugi posnemal.

g Turščica kaže glasom poročila kmet. ministerstva, razun na Goriškem,

severnem Tirolskem in v Dalmaciji povsod v Avstriji prav dobro. Posebno se hvali turščica v Bukovini, na Štajerskem, Koroškem, Nižjeavstrijskem in deloma na Kranjskem. Na Goriškem in v Dalmaciji je napravila suša na turščici mnogo škode.

Društva.

dr Veselica društva „Zvezda“ v Sovodnjah - Rubijah, ki se je vršila v nedeljo, je vspela za društvo nad vse častno. Udeležba je bila ogromna (računalo se je okoli 1000 oseb), posebno mesto je bilo častno zastopano. Program se je izvil lepo. Dva tamburaška zbora nista nastopila, čeravno sta nastop napovedala. Petje bilo lepo. Enako igri. V Sovodnjah in Rubijah je bilo v nedeljo jako živahno. Veselični prostor je bil prav lepo oplešan, zlasti oder je imponiral. Vse je bilo izključno v narodnih zastavah.

Književnost - umetnost.

* Cerkveno-glasbeni tečaj. — V petek je gosp. kapelnik Böhm praktično kazal, kako naj se postopa pri učenju cerkvenih skladb. V to svrhu je pripeljal k tečaju ves mešani zbor (dečke in odrasle pevce z Dunaja in iz Šekove.) Ta mešani zbor je učil g. kapelnik dve cerkveni skladbi, pevcem še neznan. Jedva je bila homofonna, druga polifonna. Pojasnjeval je bistvo homofonije in polifonije, kazal tej razliki primerno različno poučevanje, opozarjal na vsako najmanjšo hibo, bodi si ritmično, tonično ali dinamično, bodi si glede odpiranja ust, držanja glave, telesa (stanje, ne sedenje!) itd. S tem je bil tudi praktični del njegovega pouka končan, izvršiti je imel še vodstvo glasbenih produkcij pri sv. mašah.

V prvem poročilu o tem tečaju smo na kratko omenili predavanje našega glasbenika-prvaka prof. Foersterja o harmoniji, modulaciji in kontrapunktu. Splošno mnenje je bilo, da je bila ta naloga najtežavnejša; kajti tvarina je jako obširna in zahteva od slušatelja napezljivosti, razmišljanja, razsodnosti, razvidnosti in glasbene spretnosti. Iz tega in iz odmerjenega kratkega časa petih ur prihaja pa tudi težava za učitelja. Profesorja Foersterja temeljito strokovno znanje in izurjenost, sta, kolikor se je dalo pričakovati, tudi to težavo premagala. Slušatelji so imeli v rokah od g. predavatelja sestavljen kratek litografirani izpisek vsega nauka. Večji del snovi tega izpiska so praktični vzgledi v glaskah. Po teh vzgledih je nauk takorekoč nakazan, načrtan, načet; mnogobrojne naloge pa omogočujejo, da vsak udeležnik pričeti nauk s samoukom sam spopolni in dovrši. G. profesor je sedel vedno pri harmoniju ter vzgled pridno sviral. Tako je vplival na duh slušatelja po dveh poteh: po vidu in po sluha. Šumno ploskanje z rokami od strani slušateljev ob koncu vsakega predavanja je svedočilo gosp. profesorju, da je padal njegov nauk na rodovitna tla.

Gosp. Sokola učna snov o pouku klavirja in orgel je bila tudi obširna, a gospod predavatelj kot mnogoletni praktični učiteljski učitelj glasbe je znal iz nje izbirati najinteresnejše in najvažnejše partije. Prvotni načrt svojega predavanja je moral vsled neke pomote pri pošiljavi „klavirnih navodil“ preobrniti a slušatelji so bili tega še le veseli, da je pridobilo na snovi predavanja o orgljah in orgljanju. V četrtek popoldne je vodil svoje slušatelje v tri cerkve, k sv. Ivana, na Travniki in stolno cerkev ter nazorno kazal na orglah, kar je v tečaju teoretično učil. Seveda je mogel le deloma zadostiti svoji nalogi; kajti skromni čas (par uric), vsled tega opustitev poseganja v notranjost orgel in mnogo premajhni prostor pred orglami za toliko slušateljev ni dopuščal popolnega uspeha.

Gosp. prof. Pflieger je bil morda s slušateljstvom nekoliko nezadovoljen, ker so nekateri njegov nauk kaj opuščali. Pa odkazan mu je bil najneprimernejši čas (tako po kosilu) in njegov predmet (gosli) je bil bržkone sprejet v program zaradi učiteljev, katerih žal pa ni bilo, kakor bi jih lahko bilo. Glasno odobravanje ob zaključku je bil g. profesorju lep znak hvaležnosti. In hvaležni mu ostanejo slušatelji za izborna predavanja podprto s praktičnimi vzgledi na gosli, izkratka: za nauk visoko izobraženega veščaka, kakor nam jih Bog le malo dal.

V petek popoldne po predavanju je bila glavna skušnja v cerkvi za korralno mašo, ki se je vršila v soboto ob osmih pri sv. Ignaciju. O tej in drugih dveh sv. mašah v stolni cerkvi par besed prihodnjič.

Stenograf

za nemško in slovensko, vešč strojepisja, išče službe. Naslov: S. K. Kastelic, Vodnikov trg 4, Ljubljana.

Dijak

iz boljše hiše se sprejme na stanovanje in hrano. Kje, pove upravništvo lista „GORICE“.

Loterijske številke.

24. avgusta.

Dunaj	14	82	27	85	73
Gradec	30	83	3	76	64

V dekliškem domu

se učenke sprejmejo na stanovanje, katere razne goriške šole obiskujejo. Prilika za učenje raznih tujih jezikov, godbe in ročnega dela. Dobro nadzorstvo. Pri nizki ceni dobra hrana, lepo in prostorno stanovanje. Natančneje se izve pri gospej **Mariji Drašler** Via Trigemina št. 12.

Zobozdravnik

Med univ. dr. B. Pikel se je vrnil in ordinira od 9—12 dop. in od 2—5 pop.

Razglas.

Občinskemu zastopu županstva Sovodnje došel je od slavnega deželnega odbora potrjen sklep, zgraditi občinski dom. Proračun znaša 15.000 K, ki je skupno z načrti na upogled v občinski pisarni, kjer se tudi drugi pogoji izvejo.

Stavbeniki, ki se hočejo udeležiti razpisane zgradbe občinskega doma, se naprošajo, da dopošljejo tozadevne pismene ponudbe s 5% garancijo do torka dne 10. septembra dopoldne podpisanemu županstvu.

Občinski zastop pridržuje si pravico o izbiro poslanih ponudb, brez obveznosti.

Županstvo Sovodnje
dne 22. avgusta 1907.

Župan:

L. baron Bianchi l. r.

Dijak

(osmošolec) išče zdravo sobo (s pečjo) in hrano v bližini gimnazije. Ponudbe naj se oddajo v upravništvu „GORICE“.

Dijaki

se sprejmejo na stanovanje in hrano.

Kje, pove upravništvo lista „GORICE“.

Naznanilo. 2

Naznanjam slavnemu občinstvu, da bodem fotografiral v Bovcu v četrtek, petek, soboto, nedeljo in ponedeljek, t. j. 29. 30. 31. avg. ter 1. in 2. sept. t. l.

Odličnim spoštovanjem

Anton Jerkič

lastnik odlik. fotografskega ateljeja v Gorici.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5½%

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½ od sto.

Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporočava svojo

zalego šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — **Zaloga dvokoles.** — **Mehanična delavnica** konec Raštele št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

Franc Podberšič

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta št. 17.

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnik spomenikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke; 2. proti prelomu zvonove, in 3. za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!